

URBANUS IV. PAPA CLXXXII.

AN. DOM. MCCLXI.

Privilegium.

nique studio laboretis. Et si forsitan Magister, & Minister Generalis, alique Priores, & Ministri Provinciales, ac Custodes, seu Guardiani aliorum locorum vestrorum Ordinum, praetextu quorumcumque privilegiorum, seu indulgentiarum ejusdem Sedis dictis Ordinibus concessorum, aut concedendorum in posterum, vobis vel vestrum alicui, seu aliquibus injunxerint, seu quoquomodo praeceperint, ad tempus vel quo ad certos articulos, certasve personas negotio superseceatis eidem.

Nos vobis universis, & singulis auctoritate Apostolica districtius inhihemus, ne ipsis obedire in hac parte, vel intendere quomodolibet praesumatis, nos enim privilegia, seu indulgentias hujusmodi, quantum ad hunc articulum, tenore praesentium revocantes, omnes excommunicationis, interdicti, & suspensionis sententias, si quas in vos, vel vestrum aliquos hac occasione ferri contigerit, irritas prorsus decernimus, & inanes. Nam etsi praedicta sedes interdum Praelatis aliquibus vestrorum ordinum per suas sub certa forma committat litteras, ut ad exercendum Inquisitionis officium contra haereticam pravitatem, aliquos suorum ordinum Fratres assumere valeant, ipsosque cum expedire viderint, amovere, ac alios subrogare; non tamen per hoc, quod ipsis ea dumtaxat de causa in hac parte committitur, quia de Fratrum suorum Ordinum idoneitate pleniorum habere notitiam praesumantur, aliqua eis super hujusmodi Inquisitionis negotio, vobis immediate a praedicta Sede commisso, & committendo, facultas, vel jurisdictionis attribuitur. seu potestas.

Dat. die 11. Decem. 1260. Pon. An. VI.

Datum Lateran. tertio idus Decembris Pontificatus nostri anno sexto.

Jacobus, natione Gallus, patria Trecentis antea Viridunensis Episcopus, mox Patriarcha Hierosolymitanus, & in partibus Septentrionalibus, & Orientalibus Legatus Apostolicus electus est Romanus Pontifex die 29. Augusti 1261., & die 4. sequentis Septembris coronatus est Urbani IV. nomine sumpto. Sedit in Pontificatu annos III. mensem I. dies IV. imperante in Oriente Michaele Paleologo Imperatore. Obiit Perusii die 2. Octobris 1264, & sepultus est ibidem in Ecclesia Cathedrali Sancti Laurentii. Vacavit Sedes menses fere V. (a)

Ency.

(a) Ut cum Martino Pelago conveniam.

I.

Encyclicae Urbani IV. de sua electione litterae.

Ex Reynaldo ad. an. 1261.

Urbanus Episcopus Servus Servorum Dei. Archiepiscopo Remensi, & Suffraganeis ejus, ac Abbatibus, Prioribus, Praepositis, Decanis, Archidiaconis &c. per Remensem Provinciam constitutis.

Exordium.

A profunditate divini iudicii pericam.

Altitudo divitiarum Sapientiae, & scientiae Dei, quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & investigabiles viae ejus Praefulum quidem thronum Coelorum continens, intuensque profundas abyssos, montium ponderans gravitatem, & amplitudinem terrae palmo concludens, summa sua sapientia recte universa disponit, ineffabili providentia rationabiliter moderatur, immensa virtute firmiter stabilis, & mira prudentia salubriter dirigit, & gubernat. In quibus omnibus est profecto plus admirandum, quam pensandum, plus laudandum, quam scrutandum, plus suspendum, quam loquendum, & plus verendum, quam diffiniendum. In horum quippe investigatione, ac discussione sensus caligat hominis, mens hebetur, succumbit ingenium, & deficit intellectus, & quo plus cura haec intenditur, eo minus de his apprehenditur, & in majorem horum incertitudinem incidit, qui ad eorum notitiam fatigat pleniorum: quia in perquirenda divinorum operum ratione temere cogitur, vigilatur improprie, studetur inaniter, & inutiliter laboratur. Haec divinarum actionum incomprehensibilis altitudo, humanae revera considerationis obtundit aciem, & perspicuum intelligentiae confundit aspectum erga coelestia pariter, & terrena, cum viae conditoris omnium sint adeo absconditae, ac inexplorabiles in utrisque, quod omnino ignorantiae nubo celantur mortalibus, & nunquam eis clarae cognitionis lumine innotescunt.

Qualis sit divina in Pontificum electione dispositio.

Altum igitur, & arcanum providentiae supernae consilium, opportuna jugiter erga fidei Ecclesiam opportune prospiciens, mira in ipsa miris modo pro mutabilitate temporum operatur: & quia sibi Praelatorum regimen est potissime necessarium, sine quo vix subsisteret inter saeculi tempestates, circa praefectionem ipsius praesulum, & pastorum ostendit praecipue suae sapientiae magnitudinem, & inscrutabilis beneplacitum voluntatis, ut quae in his sua profunda dispositione cum ratione, licet occulta, ordinat, & conformat, sint nimirum hominibus in stuporem. Hinc evenit, quod in Cathedra Pastoralis, quae diversorum substitutione Pontificum varietatem per tempora suscipit personarum, interdum senes junioribus, & juvenes aliquando senioribus praeferruntur. Hinc evenit, quod ipsa nonnumquam illos, quos virtutes, & scientia magis insigniunt, nonnumquam vero minus talibus insignitos assumit. Hinc etiam evenit, quod aliquando eam hi, de quibus minus creditur, & speratur, ascendunt. Simile quoque in praesumpti Apostolorum Principis Sede contingit, quod sedentibus in ea pro tempore eursum finientibus vitae suae, alii juxta provisio-

nem divinam, nutumque coelestem ad culmen Apostolicum subrogantur, & suscitantur in Sede ipsa Sacerdotes, & Ministri fideles, qui vigilent super gregem, & juxta voluntatem Domini operentur. Digne igitur exclamatur: O supereminencia sapientiae Dei, quam profunda sunt cogitationes ipsius, quam sublimis, & occultum ejus consilium, quam inexquissibilis sua dispensatio, & quam impenetrabilis suarum operationum abyssus?

Dios obitus Alexand. PP.

Sane felicitis recordationis Alexandro Papa Praedecessore nostro octavo Kalendas Junii, videlicet in festo Beati Urbani Papae, & Martyris, de carnis nexibus liberato, & ad gloriam supernae patriae, sicut speramus, assumptor ac ejus corpore post celebratas solennes exequias in Viterbiensi Ecclesia honorifice, prout decuit, tumulato, fratres nostri Episcopi, Presbyteri, & Diaconi Cardinales mox pro eligendo successore in simul convenerunt, affectus suos erigentes ad Deum, ut generali Ecclesiae viduae pastorem idoneum consueta misericordia largiretur. Invocata ergo Sancti Spiritus gratia, ut est moris, inciperent protinus super electione Summi Pontificis diligentem habere tractatum. Et licet studiose insisterint, & studuerint instanter, ut cito consequeretur tantum negotium finem bonum, ac divinam clementiam devota, & sedula supplicatione pulsaverint, ut illum, qui sibi esset acceptus, & quem apud se ad onus Apostolicae servitutis elegerat, ac super ejus meritum considerationis suae radius quiescebat, populo suo in rectorem celeriter concedere dignaretur, fuit tamen eorum in hoc desiderium aliquandiu morae interventione suspensum, & ipsius consumatio negotii per aliquis temporis spatium retardata. Nam cum de summo, & universali Praefule, de Patre Patrum, de Pastore Pastorum, & Christi Vicario, ac successore praefati Apostolorum Principis ageretur, majorem utique providentiam, & ampliore deliberationem res tam ardua requirebat.

Actum a Cardinalibus de successore eligendo.

Electio retardata.

Demum autem post multam discussionem, longumque tractatum ad personam nostram, cum tunc Ecclesiae Hierosolymitanae gerentes regimen, pro suis negotiis apud Sedem Apostolicam moraremur, sua unanimiter corda, & animos concorditer converterunt, direxerunt vota, & firmaverunt consensus. Et quamvis inter eos essent, qui veluti digniores scivissent, & potuissent plenius, & laudabilius tantum officium exercere, quamquam etiam multos extra suum collegium eorum anxie cogitationi, & explorationi solerti mundus offerret, quibus utpote potioribus magis decuisset imponi tante sarcinae dignitatis; ipsi tamen nostram insufficientiam aliorum sufficientiae praetulerunt, nos ad Summi Pontificatus apicem communiter eligentes.

Factum narrat sui electionem.

Considerantibus itaque nobis difficultatem hujusmodi officii, & laborem, ac Apostolicae Cathedrae praesentiam, quae in se praesidentem sicut altiori praefert honore, sic premit onere graviore, & attendentibus imperfectionem nostram multiplicem, ac tanti ponderis molem imbecillitati nostrae penitus importabilem, concussam est intra nos nimio stupore cor nostrum, & expavimus, ac haesitavimus vehementer.

Ac se non nisi invito tantum onus suscepisse.

Omnes ut pro ipso ad Deum orent, precantur.

Dat. mensis Septem. 1261 Pont. An. I.

Ex Registro Vatic.

Presentium.

menter, quoniam vix particulares ferre valentes vigilias ad universalem speculam vocabamur, & intolerabile Apostolici Ministerii jugum inferebatur instanter debilitatis nostrae cervici, ac meritum suffragium non habentesangebatur, ad suscipiendas Apostoli Petri Claves, & gerendum ligandi, atque solvendi Pontificium super omnes. Verumtamen ne videremur opus divinae providentiae impedire, aut nolentiam nostram suo beneplacito conformare, ac ne corda electorum concordia per diffensum nostrum ad discordiam verteremus, voluntatibus tandem acquievimus eorumdem, submittentes nostros impotentes humeros ad portandum: non quod de aliqua nostra virtute fiduciam habeamus, sed quia speramus in illo, qui confidentes in se non deserit, imo propitius adest eis auxiliis opportunis, qui Ecclesiam Sponsam suam de sublimi Coeli Solio intuetur misericorditer, & tuetur; ac pietatis suae beneficiis non desinit exaltare.

§.5. Vestris igitur, & aliorum suffragiis propter imperfectionem nostram plurimum indigentes, Universitatem vestram fiducialiter requirimus, & attentius exhortamur, quatenus assidua nos apud Deum intercessione juvetis, solventes pro nostro auxilio linguas in preces, & in orationes labia exercentes, humilitatem nostram sibi affectuosius supplicationibus commendando, & deprecationibus penes ipsum instando devotis, ut super nos imbre gratiae suae pluatur, & rorem solite benignitatis infundatur, quod actus nostros dirigentes ad ipsum Ecclesiam suam, quam nobis committere voluit, salubriter regere, ac de universo ipsius grege, vigilantiae nostrae credito, curam gerere debitam, sicut expedit, valeamus. Nos vero firmiter in animo gerimus vobis, & vestris Ecclesiae benignis adeste praesidiis, vestrumque profectum condignis favoribus procurare.

Datum Viterbii mensis Septembris Pontificatus nostri anno primo.

I I.

Approbatio Ordinis Militiae Beatae Mariae Virginis Gloriosae sub Regulari Observantia Beati Augustini.

Urbanus Episcopus Servus Servorum Dei. Ad futuram rei memoriam.

§.1. SOL ille verus perpetuo fulgore coruscans, lux quidem clarissima summae lucis, & fons luminis defectum, vel immutationem penitus nescientis, fidelium corda in hac ima, & caliginosa valle sub carnis mole degentium infusione invisibili suae admirabilis claritatis illustrat, & saepe nobiles, & potentes micantioribus contingens radiis, in eorum mentes lucem ingerit potiorem: per quam iidem intuitu perspicaciori sublimius contemplantes altiora, liberius comprehendunt, & celsiora etiam de his subtilius eligunt, & ardentius amplectuntur: adeo quod, & ad suavem gustum, & amorem coelestium alios suo salutari exemplo vehementer animant, & inducunt.

§.2. Hac siquidem luce profusi nobiles Viri

Lodderengus de Andalo, Gruamons de Cazanimicis Cives Bononienses, Sclanca Civis Reginus, Raynerius de Adeldardis Civis Mutinens, & alii plures de Civitatibus eorumdem, qui huius saeculi spretis vanitatibus in otio dulcis contemplationis divinis perseveranter vacare laudibus ferventi spiritu appetunt; Nobis devoto, ac humiliter supplicarunt, ut eis, & omnibus inclytum Christo cum ipsis cupientibus impendere famulatum aliquam certam Regulam, seu vivendi regulariter formulam specialem, sub cuius observantia salubri virtutum Domino magis placere valeant, statuere, ac condere curarem.

§.3. Nos itaque piis eorum supplicationibus, & salubribus desideriis favorabiliter annuentes, infra scriptam Regulam studiose composuimus, praefatis nobilibus, omnibusque illam profiteri, & sub ipsa divinis omnino se beneplacitis dedicare volentibus, de fratrum nostrorum consilio perpetuis temporibus observandam: quam utique Regulam appellari volumus Ordinem Militiae Beatae Mariae Virginis Gloriosae, ut qui professi fuerint hanc regulam, tamquam speciali, & perpetuo designato ordine taliter nuncupentur, videlicet Fratres Ordinis Militiae Beatae Mariae Virginis Gloriosae.

§.4. Regula vero talis est: Fratres, Milites, Clerici, & Laici, qui in Conventibus, seu Conventualibus Ecclesiis dicti Ordinis fuerint, Professionem Regularem faciant secundum Regulam Beati Augustini, prout in forma inferioris adnotata expressum esse dignoscitur: vivant sub obedientia Praelati sui in omnimoda castitate, & in habitu honesto, & in aliis etiam honestatibus eis competentibus: infra scriptum modum jejunandi, & cibarium usum observent, & proprium a se studeant abdicare. Non vadat aliquis sine socio Fratre, vel Religiosa Persona, videlicet ipsius Ordinis de loco ad locum, neque septa Monasterii sui absque licentia sui Prioris egredi quoquo modo praesumat. Omnes simul in communi Dormitorio jaceant, & in communi Refectorio comedant: Infirmis, & Hospitibus, ac etiam laborantibus dumtaxat exceptis, qui remaneant in provisione Prioris, seu eorum Praelati.

§.5. Possint etiam Clerici Fratres praeter Mantellum, & Guascapum habere Cappam clausam de camelino, vel de alio panno grisei coloris, illaque uti, quando voluerint: Clerici autem Camisa de panno lineo, aut Guarnello albo, vel superpellicciis, & Cappa clausa utantur: quibus etiam liceat pro loco, & tempore uti superpellicciis sine Cappa.

§.6. Si quis ergo voluerit hanc vitam eligere, & fuerit idoneus, recipiatur in Ordine de Praelati licentia Generalis, vel ejus, cui Generalis ipse super hoc commiserit vices suas, Fratrum loci illius, in quo recipi debet, vel maioris partis eorum requisito, & habito consilio, & assensu. Nullus recipiatur in Ordine, qui sit, vel habeatur quomodolibet de haeretica pravitate suspectus, aut qui sit aere alieno gravatus, vel qui aliqua de bonis alienis habeat acquisita per usurariam pravitate, aut per alium illicitum, vel injustum modum, per se, vel per illum, cui ex testamento, vel ab intestato successit, nisi prius restituerit, quod sic illicite, ac injuste accepit

A quibus hae fuerit instituta Militia, pro qua Regula a Papa petita.

Nomen Militiae quale Regula.

Regularium Vestitus.

De recipiendis in Ordine.

Tempus Probationis.

Professionis faciendae formula.

Nemini nisi ad actiorem Ordinem pateat transitus.

Fratrum Conventualium Vestitus.

Arma militaria, & insignia.

Quando liceat armorum delatio.

De Jejunis.

cepit, & habet aut plenam, & sufficientem securitatem satisfaciendi de his Generali Priori, vel Praelato duxerit exhibendam.

§.7. Hujusmodi autem modus, & forma circa receptionem Conventualium Fratrum, Clericorum, & Laicorum firmiter observetur. Recipiendus vero probationis habeat unum annum, quo finito, secundum subscriptam formam professionem faciat, & ad obedientiam admittatur. Forma autem talis est: Ego Frater N. promitto Deo, & Beatae Mariae semper Virgini in manibus N. Prioris, vel Praelati, & tibi N. modo Priori, sive Praelato, tuisque Successoribus canonice intrantibus obedientiam secundum Regulam Beati Augustini, servata tamen forma institutionis vitae Fratrum Ordinis Militiae Beatae Mariae Virginis Gloriosae eidem Ordini, ac Fratribus a Sanctissimo Patre Domino Urbano Papa Quarto tradita, & concessa.

§.8. Nulli autem liceat ab hujusmodi Ordine, seu Religione exire, nisi forsitan ad arctiorem Ordinem, seu Religionem, petita tamen a Generali Praelato licentia voluerit se transferre.

§.9. Fratres Milites, qui in Conventibus commorantur habeant tunicam interiorem de panno lanceo albo, vel pignolato, super qua uti possint Guarnatia similis coloris, aut de camelino, seu alio panno coloris grisei. Habeant etiam de panno hujusmodi grisei coloris, vel de camelino, vel albo colore Mantellum, & hi qui voluerint uti caputiis, habeant illa, dummodo sint de panno albo, aut de panno grisei coloris, seu de camelino. Quando vero equitant Guascapis grisei coloris uti valeant. Manicas autem Tunicarum, & Supertunicarum clausas portent, calcamentis utantur honestis, non curiosis, nec sculptis cum ferreto, seu alias Chiroteas simplices de corio, aut de lana possint habere, ac illis uti ubique, praeterquam in Monasterio, & Ecclesiis; Habeant quoque corrigias de corio non manubriatas, & pelibus tantum agnitis utantur. Habeant insuper scuta & galeas, sellas & alia insignia militaria albi coloris cum Cruce rubea, & duabus stellis similiter rubeis; Utraque vero stella sit super utrumque brachium Crucis, una videlicet a dextero latere, & alia a sinistro. Frena Equorum suorum non sint deaurata, vel deargentata, sed simplicia tantum, & habeant de ferro calcaria nullatenus deaurata, vel deargentata.

§.10. Liceat autem eis arma portare pro defensione Catholicae Fidei, & Ecclesiasticae libertatis, cum eis per Romanam Ecclesiam fuerit specialiter demandatum, pro sedandis etiam tumultibus Civitatum arma protectantia tantum de sui Dioecesis licentia portare valeant, & in manu virgam ligneam sine ferro. Caveant tamen, quod ad favorem, vel injuriam aliquorum hujusmodi licentiam non extendant. In locis vero dubiis, & propter viarum pericula possint ob rationabilem causam de sui Majoris, sive Praelati voluntate defensionis arma occulte deferre.

§.11. Jejunent Fratres in omnibus jejunis ab Ecclesia institutis, videlicet in majori quadragesima, in quatuor temporibus, in vigiliis Assumptionis Beatae Mariae Virginis, & Apostolorum, exceptis vigiliis Beatorum Jacobi, & Philippi. In vigiliis quoque festivitatum om-

nium Sanctorum, Sancti Laurentii, & Beati Joannis Baptiste. In quadragesima Sancti Martini jejunent quarta, & sexta feria cujuslibet septimanae, usque ad primam Dominicam de Adventu, ac deinde jejunent singulis diebus, usque ad festum Natalis Domini; in quibus utique diebus cibis quadragesimalibus semper utantur. Occasione vero infirmitatis, aut aliquis alterius necessitatis non teneantur Fratres ad jejunium corporalem; in illis autem jejunis, quae ab Ecclesia instituta non sunt occasione laboris, seu debilitatis, vel minutionis, aut aliquis sollemnitatis, seu ex alia iusta causa possint Praelatus cum Fratribus dispensare.

§.12. Nullo vero tempore die Lunae, aut die Mercurii carnes comedantur a Fratribus in Conventu, nisi forte Nativitatis Domini, aut alia sollemnis festivitas occurreret tali die, in die Sabbato a carnibus, & lardo, & sagmine abstineant omnino, nec utantur Fratres sexta feria ovis, vel lactiniis, nisi Prior, sive Praelatus ex aliqua iusta causa super hoc viderit fore cum aliquibus dispensandum.

§.13. Clerici divina officia studeant celebrare; alii vero Fratres, qui non sunt Clerici, & sciunt legere, dicant si voluerint Officium Beatae Mariae Virginis, alioquin tam. ii, quam illi, qui legere nesciunt, dicant pro matutinis duodecim Pater Noster cum totidem Ave Maria, & pro vespertis similiter dicant totidem. Pro quolibet vero aliarum horarum, scilicet Prima, Tertia, Sexta, Nona, & Completorio dicant septem, Pater Noster, & septies Ave Maria, & omnes Fratres Missam audiant, si commode poterunt omni die.

§.14. Et cum peccata in Confessione laventur, omnes Fratres studeant confiteri frequenter, & pure, ac ter ad minus in anno, videlicet in festivitatibus Natalis, & Resurrectionis Domini, ac Pentecostes Eucharistiam, scilicet Corpus Domini Nostri Jesu Christi, facta prius generali confessione cum omni devotione recipiant, nisi forte aliquis de sui Praelati licentia ex aliqua iusta causa hoc duxerit differendum.

§.15. Caveant omnes Fratres ne vadant ad convivia Militum, seu aliarum secularium Personarum, aut ad nuptias, seu ad aliqua spectacula inhonesta, Histronibus non donent aliquid, nec a suis familiaribus donari faciant: in Triviis, aut Porticibus more secularium in colloquiis non morentur, quoniam ex hoc religiose vitae honestas, & fama posset non modicum denigrari.

§.16. Non recipiant Officia publica, scilicet Potestarias Civitatum, vel Castrorum, aliorumve Locorum, aut aliud officium, quod pertineat ad Commune, nec associant aliquos aliquorum locorum regimina exercentes, non sint de consilio Civitatum, seu aliquorum aliorum locorum, aut partium aliquarum in eisdem Civitatibus, vel Locis sibi invicem adversantium, nec eant ad hujusmodi consilia, nisi pro negotio Fidei, vel ecclesiasticae libertatis, aut pro bono pacis, seu pro aliis operibus pietatis, vel mandato Sedis Apostolicae speciali, nullum Potestatis, seu Rectoribus Civitatum, seu Locorum quorumcumque aliorum exhibent juramentum, & a quocumque alio juramen-

Quanto cum eis, & a quibus dispensandum.

De Cibis.

De celebratione divinarum Officiorum per Clericos, & Oratione Fratrum.

De Confessione, & Communione.

Quae ab iis sine fugienda.

De Electione Prioris Conventualis.

mento quantum cum Deo poterunt, studeant abstinere.

§.17. Electio Conventualis Prælati spectet ad Fratres Conventuales tantum, qui facta professione in Conventibus commorentur, nec possint ipse Conventualis, vel Generalis Prælati, aut Fratres aliqui Conventuales, aut alii vendere, distrahere, donare, permutare, aut alias quomodolibet alienare, vel pignori obligare quidquam de possessionibus Ecclesiarum suarum, seu etiam de mobilibus in dispendium Conventus, vel Ordinis, neque contrahere debita onerosa sine licentia Capituli generalis, in quo utique Capitulo singulis annis fiat super his per Generalem, & Diffinitores ipsius inquisitione specialis, nec possit Generalis in Ordine, nisi cum Fratribus in ipso Capitulo generali convenientibus, & Conventualis in Conventu suo, nisi de Fratrum ejusdem Conventus, aut majoris partis ipsorum consilio, & assensu facere, vel edere aliquod Statutum generale, seu præceptum.

Capitulum generale singulis annis celebrandum, & que in eo agenda.

§.18. Singulis autem annis fiat generale Capitulum, & in ipso Capitulo diffiniatur de alio Capitulo celebrando anno sequenti, nisi hoc ex aliqua justa causa fuerit differendum, & in ipso Capitulo possit Generalis Prælati cum consilio, & assensu Fratrum ibidem convenientium, vel majoris partis ipsorum Constitutiones condere, & mutare conditas, & addere, minuere, corrigere in ipsis, & interpretari easdem, dummodo in his nihil fiat, quod sit contra Sedem Apostolicam, vel regularibus obviet institutis, & quidquid ab eodem Generali Prælati taliter factum fuerit, ab omnibus Fratribus Ordinis inviolabiliter observetur.

De Fratribus conjugatis.

§.19. Fratres prædicti Ordinis conjugati, & alii, qui in domibus propriis voluerint commorari, promissionem faciant secundum formam inferius adnotatam, vivant sub obedientia Prælatorum suorum salvo jure Matrimonii contracti, aut etiam contrahendi, & in conjugali, vel perpetua castitate, si non habentes Uxores sine Uxoribus voluerint permanere. In jejunandi modo, & in habitu honesto, & in aliis etiam honestatibus eis competentibus, prout inferius in his, quæ ad eos pertinent, continetur.

Eorum habitus.

§.20. Possint hujusmodi Fratres præter Mantellum, & Guascapum Ordinis habere Cappam clausam de panno grisci coloris, aut etiam de camelino.

Modus eos recipiendi.

§.21. Si quis ergo Conjugatus, seu alius voluerit hanc eligere vitam, & fuerit idoneus recipiatur in Ordine, de Prælati licentia Generalis aut ejus, cui idem Generalis super hoc commiserit vices suas requisito, & habito consilio, & assensu Fratrum loci illius, in quo fuerit moraturus, si Fratres inibi fuerint, & observetur, alias circa receptionem ipsius totaliter modus, qui circa receptionem Fratrum Conventualium superius est expressus.

Forma Professionis.

§.22. Recipiendus vero probationis habeat annum, quo finito, promissionem faciat secundum subscriptam formam, & ad obedientiam admittatur. Forma autem promissionis hujusmodi Fratrum, qui in propriis domibus commorantur, talis est = Ego Frater . . . promitto Deo, & Beatæ Mariæ semper Virgini obedientiam in manibus N. Prioris, sive Prælati, & tibi

N. Priori, sive Prælati, tuisque Successoribus canonicè intrantibus secundum formam Institutionis Vitæ Fratrum Ordinis Militiæ Beatæ Mariæ Virginis Gloriosæ eisdem Ordini, ac Fratribus a Sanctissimo Patre Domino Urbano Papa Quarto traditam, & concessam salvo jure matrimonio, in quo sum, vel in quo ero.

§.23. Nulli autem ab hujusmodi Ordine, seu Religione exire liceat, nisi forsitan voluerit ad arctiorem Ordinem, petita tamen a Generali licentia se transferre.

§.24. Induantur hujusmodi Fratres conjugati, & alii, qui in domibus propriis commorantur, & utantur cæteris, prout superius in Capitulo de habitu Conventualium continetur: quod Capitulum sic incipit: Fratres Milites, qui in Conventibus commorantur, habeant Tunicam &c. hoc tantum adjecto, quod possint habere, & ubique, si voluerint portare Guascapum de camelino, seu de alio panno grisci coloris.

§.25. Jejunent hujusmodi Fratres secundum formam jejunii superius traditam Fratribus Conventualibus in præmissis Capitulo, quod sic incipit: Jejunent Fratres in omnibus jejniis &c. & observetur ab eis totaliter quidquid in ipso Capitulo, tam circa jejunium, & abstinentiam, quam circa horas nocturnas, & diurnas dicendas ab eis, & etiam circa audiendam Missam, & Confessiones faciendas, & receptionem Corporis Christi. Observetur quoque ab eis firmiter, & totaliter quidquid in præscripto Capitulo, quod sic incipit: Caveant omnes Fratres ne vadant ad Convivia Militum continetur. Liceat tamen eis in die Lunæ comedere carnes, sed fani Fratres die Mercurii carnibus non utantur, nisi forte Nativitatis Domini, aut alia solemnitas festivitas occurreret tali die, nec aliquis hujusmodi Fratrum per Civitatem, aut per alium locum solus incedat, sed habeat secum alium Fratrem ejusdem Ordinis, aut alium honestum Socium, scilicet hominem bonæ famæ de Domo sua ad Ecclesiam, & ad Agros suos sine socio possit ire, petita, & obtenta licentia sui Prælati.

§.26. Semel, vel bis in mense secundum beneplacitum sui Prælati conveniant hujusmodi Fratres cum Conventualibus in Domo Conventuali, si sit in Civitate, vel Castro, aut alio loco ubi ipsi degunt, sive in eadem Diocesi ad audiendum verbum Dei, & ad tractandum de his, quæ ad honestatem status sui viderint expedire, nisi Prælati hoc ex aliqua justa causa duxerit differendum, verumtamen ad morandum in Conventibus, vel ubi extra Domos suas compelli non possint, sed ad conveniendum pro audiendo verbo Dei, & pro habendo tractatu de his, quæ ad honestatem status sui pertinent, & etiam ad eundem ad Capitula Generalia valeant coartari, possint etiam si voluerint in majori, & Sancti Martini quadragesimis in quatuor temporibus, & in vigiliis festivitatum principalium, & in eisdem festivitatis esse cum Fratribus in Conventu, Choro, & in Refectorio, & in Capitulo loci suæ Civitatis, aut Diocesis ejusdem.

§.27. Si qui hujusmodi Fratrum, qui in domibus suis vivunt voluerint Conventuales effici, & professionem facere regularem juxta formam Beati Augustini superius adnotatam sine contradictione aliqua recipiantur in alio Conventu

Eorum habitus.

Jejunia, & Oraciones.

Cibi.

Hic in mense in Conventibus conveniant, ad audiendum verbum Dei.

Ex his, qui Regulares fieri volunt, recipiendi.

Vestes Uxoriarum Fratrum.

ventu secundum beneplacitum Generalis Prælati. Hoc autem in uxoris locum habeat, postquam Uxores eorum mortue fuerint, aut Religionem intraverint, seu fuerint in tali ætate constituta, quod de ipsis, si in seculo remanserint, aliqua non possit haberi suspicio, vel postquam eglem uxores liberam super hoc concesserint licentiam viris suis, in quibus uxoratis, seu conjugatis cum in Conventibus recipi voluerint, quoad Uxores forma juris totaliter observetur.

Fratres uxorati sub sint Episcopis.

§.28. Uxores hujusmodi Fratrum induantur vestibus de camelino, vel de alio panno grisci, vel albi coloris. In optione tamen ipsarum sit habere unum, vel plures ex prædictis coloribus in vestibus suis, dum modo vel Tunice, vel Supertunicalia, vel Mantelli unius tantum ex coloribus præmissis existant, pellibus utantur agnibus, & habeant bindas, aut ligaturas simplices, nec indecenter coloratas, ad quod teneantur omnino, postquam Maritis suis professionem facientibus, ut supra dictum est, præta bunt assensum.

De Generali Prælati electione.

§.29. Hujusmodi autem Fratres uxorati, & alii, qui in suis domibus morabuntur in omnibus, & per omnia sub sint propriis Episcopis, & aliis Prælati Ecclesiasticis, sicut prius.

De vocabulis Capituli.

§.30. Generalis Prælati hujus Ordinis eligatur in Capitulo generali a Fratribus tam Conventualibus, quam aliis, qui morantur extra Conventum, & ex Fratribus Militibus tantum, qui facta professione morantur in Monasterio assumatur, cujus electio præsentetur Romano Pontifici confirmanda, ille qui electus fuerit ab omnibus Fratribus dicti Capituli, vel a majori parte ipsorum post confirmationem electionis suæ ab Apostolica Sede obtentam pro Generali Prælati ipsius Ordinis habeatur, ac ceteri Fratres ejusdem Ordinis teneantur ex tunc ei firmiter obedire in his, quæ promiserunt se altissimo servaturos.

Visitatio quolibet anno peragenda.

§.31. Ad hujus autem Generale Capitulum cum fuerit celebrandum mittantur duo Fratres de quolibet loco dicti Ordinis, aut de quolibet Civitate electi a Conventualibus, & ab aliis Fratribus, qui in Civitatibus, aut locis aliis illius Diocesis, in qua situs est locus Conventualis, in propriis domibus commorantur.

§.32. Singulis annis visitentur Fratres omnes tam Conventuales, quam alii in singulis locis eorum per Generalem Prælatum, vel per aliquem alium dicti Ordinis, secundum quod eidem Generali melius videbitur expedire; Generalis vero, & illi qui præerunt Fratribus ipsius Ordinis in singulis locis sollicitè vigilent, & attendant qualiter iidem Fratres ea, quæ altissimi no promiserunt, & qualiter hujusmodi Regulam observare procurant: vigilent etiam, & attendant qualiter Fratres ipsi de bono in melius semper proficiant, & qualiter negligentes, & delinquentes corripiantur, & provideant taliter circa eos, quod ex hujusmodi Religione odor bonæ vitæ proveniat, & sanctitatis exemplum. Provideant insuper ne per scandala, & insolentias aliquorum ceteri ejusdem Ordinis Fratres possint quomodolibet infamari. Ne vero Prælati, vel Majores dicti Ordinis voluntate pro lege utantur in corripiendis excessibus subditorum, siquidem excessus aliquorum graves, & no

Bull. Rom. Tom. III.

torii fuerint, circa correctionem eorum requirant, & habeant Fratrum suorum seniorum, & graviorum consilium, & assensum, ut juxta modum culparum possit convenienter correctionis remedium adhiberi. In aliquibus Statutis, & Ordinationibus dicti Ordinis, exceptis his, quæ continentur in præscripta forma professionis, & obedientiæ, aliisque quorum transgressio obligatoria est ad culpam, non obligentur Fratres ad poenam mortalis peccati, sed solum ad poenam correctionis, & disciplinæ, dummodo parati sint pro negligentia, & transgressione eorum, quæ in hujusmodi Regula continentur, satisfactionem eis injunctam humiliter suscipere, ac obedierint, & efficaciter adimplere, cooperante ipsius gratia Domini, & Redemptoris Nostri Jesu Christi, qui cum Patre, & Spiritu Sancto vivit, & regnat Deus per omnia secula seculorum.

Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ concessionis infringere &c.

Datum Viterbii decimo Kalendas Januarii, Pontificatus nostri anno primo.

In Statutis Ordinis Fratres ad correctionem tantum obligantur.

Dat. die 23. Dec. 1261. Pont. An. I.

III. Canonizatio Sancti Richardi Episcopi Cicefren. in Anglia, ejusque relatio in numerum Sanctorum Confessorum, cum institutione Festivitatibus, pro die tertia mensis Aprilis.

Urbanus Episcopus Servus Servorum Dei. Ven. fratribus Archiepiscopis, Episcopis, & dilectis filiis Abbatibus, Prioribus, Decanis, Archidiaconis, Præpositis, Archipresbyteris, & aliis Ecclesiarum Prælatibus, ad quos litteræ istæ pervenerint, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

EXultet Angelica turba Coelorum, exultent divina mysteria, summi namque Regis victoria, & salutaris suæ passionis effectus in humani reluceat generis creatura. Exultent in Gloria Sancti, & in suis lætentur cubilibus, de novo Coeli concive, qui habitator dudum domus luteæ terrenum fundamentum habentis, post carnem cum vitibus, Mundum cum delitiis superatos, post habitum de hoste antiquo triumphum, corporis ergastulo resoluti, factus compatriota coelestium, coelesti quiescit in patria, sydereas incolit mansiones. Exultet Mater Ecclesia novæ proles fecunditate jucunda, cujus meritis fidem Catholicam supra firmam petram stabili firmitate firmatam, claris inspicit clare prodigiis, & signis insignibus insigniri, quibus fallaces hæreticorum confutantur fallaciæ, Judæorum confunditur obstinata protervia, inexcusabilis ignorantia paganorum, omni prorsus excusationis velamento frangatur. Anglia, prorumpat in jubilum, & celebri memoria se virum produxisse meditetur angelicum, confortem gloriæ Angelorum. Exultet, & gaudeat Cicefren. Ecclesia, quæ tantum meruit habere Pastorem, qui eam vivus salutaribus insituit monitis, laudabilibus instruxit exemplis, moriens favore munit apud homines, intercessionibus protegit apud Deum. Gaudens igitur, & exultans cum jucunditate, commemoret se illum

Poenitentium.

E e e lum

lum in terris habuisse patronum, cujus in celo patrocinio communitur. Plaudant, & jubilent profusus cuncti Christicole gaudiis, dum palliones hujus seculi, ad eternam considerant gloriam profecisse, ut temporalibus poenis affecti, æternis gaudiis potiantur, dum mundi, mundanorumque contemptum, ad æternæ hereditatis participium convalescere intuentur, ut terrena spernentes, superna participant, & fiant Christi Domini coheredes. Plaudant itaque manibus, exultationis voce jubilent, plausus exultet operum, jubilet vox psalmodum, piis plaudant manus operibus, orationum devota tripudia voces sonent, resonent cymbala bene sonantia, labia cordi concinna. Concors concrepet harmonia, cor amet, lingua clamet, manus operetur instanter. Lati diem agant lætitiæ, plebs, & Clerus ex immensitate gratiæ, mensuram laudis, & lætitiæ metiantur. Laudent igitur Dominum secundum multitudinem infinitæ suæ magnitudinis sine fine.

B. Richardi encomium.

§.1. Laudent eum in venerandæ memoriæ B. Richardo quondam Episcopo Cicestren. mirabilem, quem ipse sua immensa bonitate, virtutum operatione mirificans, & gratia fanitatum, sic immensis illustravit miraculis, quod in diversitate graduum sui status, in gratia, & gloria gradatim ascendit. In subjectionis namque statu quasi stella matutina promicuit in medio nebulæ, dum in ipsa juvenilis ætatis ignorantia, innocentie firmato vestigio, imitando vixit exemplo. In Prelationis gradu quasi luna in diebus suis plena replenduit, potius de virtutum crescentium meritis incrementa suscipiens, quam de auctæ gloria dignitatis. Post felicem vero transitum de hac vita, quasi Sol refulgens, sic ipse in Templo Dei refulsit, dum signis evidentibus, quasi radiantibus Solis radiis coruscavit. Felix principium, feliciori continuatum medio, felicissimo meruit sine concludi, cujus vitæ talis exitus debebatur. Sic debuit ei largitor honorum omnium, presentis curricula vite decurrere, ut mundo moriens, ipsi Deo feliciter vivere mereretur. Cujus vitam, per quam veræ vitis palmes effectus, vivit æterna plantatus in vita. Cujus processum, per quem sibi ad celeste palatium misericordiarum Pater paravit accessum, cujus miranda miracula, quibus miraculose per ipsius merita dominantiam Dominus suam mirificavit Ecclesiam, ad suæ laudis præconium, ad instruendum novis propugnaculis Christianæ Religionis ædificium, ad præsentium, & futurorum instructionem, & gaudium, grato compendio gratia divina favente sermoni, compendiosus sermo perstringet.

Ejus virtutes in juventute.

§.2. Hic nempe a primævæ juventutis suæ primitiis, Ducis illius Ducatu deductus, illius Regis rectus, & directus regimine, in cujus cellaria ipsum sequens, ipsi obsequens, semper optavit anxius, & tandem obtinuit, ut credimus firmiter, gloriosius introduci. Vacans studiose virtutibus, virtutum Domino votive reddidit vota sua omnia; quæ juvenilis ætas perniciosè solet amplecti, velut in annosa jam constitutus ætate, discreta maturitate devitans. Continentie studuit, adolescentie, ac juventutis vias incertas, adeo impolluto nixu calle transire, quod famam suam ab omni contagii carnalis infamia servavit illæsam.

Celibatium, scilicet.

§.3. Quin etiam a fratre primogenito per grati obsequii ejus industo gratiam, non seducto per alicujus calliditatis astutiam, cum oblatione cedendi patrimonii, quod secundum morem patriæ idem frater totaliter obtinebat, invitatus ad conjugale cujusdam nobilis puellæ consortium, Mundi hujus corde mundo immundis declinatis illecebris, ut in sortem Domini cederet, cessit hujusmodi cessionem, & animam suam firmo proposito celesti Sponsæ desponsas, sponsæ terrene sponsalia sponte sprevit, ad castitatis aspirans privilegium, non excreans carnalis matrimonii Sacramentum. O negotiatio provida, o utilis & ingeniosa mercatio, terrena pro celestibus commutavit, transitoria pro mansuris, temporalia pro æternis. Contempsit temporale patrimonium, ut particeps fieret hereditatis æternæ, Carnalis conjugii voluptates appetentibus anxias, fatietatis penitudine plenas, abhorruit, ut immaculati thori delicias, desiderantibus suaves, & placidas, fruentibus gratas, & avidas obtineret.

In partem sollicitudinis a B. Edmundo Cantuarien. vocatus quam bene se gesserit.

§.4. Et ut eo plenius in incepta negotiatione proficeret, quo uberius scientia, & virtutibus impleteretur, impendit studio sollicitas operas, virtutibus se virtuosè devovit. Et quia vas novum, animum scilicet peccatorum maculis non infectum, vero attulit Elyseo, ipse sapientiæ sal misit in illud, ipsumque virtutibus, ac famæ nitentis oleo adeo fecundavit, quod proficiens præcoetaneis suis, in litterarum scientia, in tantum virtutibus profecit & firma, quod inter ceteros, imo cum ceteris, B. Edmundus tunc Cantuarien. Archiepiscopus, currens in scientiæ suæ præconio, & laudabilis conversationis odore, ipsum in participem singularis familiaritatis, & ad officium Cancellariæ Cantuarien. assumpsit. Cumque datam illi a Domino gratiam, plenior exolveret familiaris experientia, quam vulgaris fama promiserat, circa totius Archiepiscopatus administrationem ipsius ministerio utebatur. Ipsum suam dexteram reputabat, fidem sui pectus consilii, fidelem ministrum iustitiæ, ac eruditam linguam fructuose doctrinæ. In his autem, & aliis inferioribus administrationibus suæ curæ commissis, Vir Dei divina ipsum prosequente gratia, taliter ministravit, quod in veracitate sermonis, censura iustitiæ, mansuetudinis lenitate, humilitatis cultu, omnibus se amabilem exhibuit, omnibus utilem, pauperes auxilio, divites consilio refovendo, in iis, quasi stella matutina resplendens, suis crescentibus meritis in plenæ lunæ claritatem excrevit. Licet enim soleant interdum virtutes tepescere, & otio cedere, desideratæ dignitatis culmine accedente, dum student aliqui vivere quietius, & persistant in optata, & obtenta dignitate diutius, in isto tamen, cum altioris gradus incremento, creverunt.

In Episcopatu Cicestren. qualis.

§.6. Ipse namque vocatus ad regimen Ecclesiæ Cicestren., factus est solito longe magis vigil ad curam, non segnis ad opus, suavis ad mores. Ex tunc ei fuit pauperum cura major, habitus abjectior, gestus, & affatus humilior. Ex tunc ipse in persecutionem perpulsionem fortior, in libertatis Ecclesiasticæ defensione constanter, in iustitiæ censura inflexibilior, in oratione ferventior, in eleemosynarum largitione profusior, in proprii corporis castigatione rigidior, di-

Ejus vigiliæ.

De carnis maceratio.

discitior in observantia disciplina, in carnis, & spiritus luctu prudentior. Horum colluctatione frequenter in ipsa luctatus, prudenter attendit, studuit lucrari prudenter, carnem coegit servire spiritui, abjecit ancillam & filium ejus, & carnem & carnis incentiva proferrens vigiliis, quas spreto cubili pervigil observabat, refocillavit spiritum, pavit jejuniis, multa orationum assiduitate nutrit. O virum industrium, o circumspiciti athleta prudentiam. Carni arma debilitationis imposuit, ut armis fortitudinis spiritus armaretur. Illi dedit arma terrefra, ut spiritus arma celestia commodius toleraret. Ut enim carnis carie careret effectu, vere Mardocheus effectus, ipseus & nomen, & omen assumpsit, dum nominis interpretationem implevit, impudentis carnis factus amara contritio, & ipsam amare conterens impudentem. Posuit enim vestimentum ejus cilicium, & ipsius timulos corrigia ligneis, & ferreis pungente stimulis se nudum comprimendo repressit, loricaque superinduens, arma macerationis adjecit. O pugnantis cauta sagacitas, sagaxque cautela, o dolus bonus in hostem. Sic amavit adversarium, ut armis debilitaret armatum, cum debilitate secure confligetet, in conflictu quietius vinceret, de armato virtuosius victoriam obtineret. Hæc miranda, hæc laudanda belli victoria, non in exercitus multitudine, sed de celo veniens fortitudo. Hoc opus illius, in cujus conspectu non est differentia in multis liberare, vel paucis. Hoc opus illius, qui docuit lucernam accensam non poni sub modio, sed candelabro superponi. Hoc illius opus, qui quod verbo docuit, opere in B. Richardo complevit. Ipse enim pater luminum, qui edidit per tenebras mundi hujus in suo lumine ambulare, in ipso meritorem lucernam accendit, ipse illam candelabro mirabilium operum superimposuit, ut per clara merita, quasi Luna resplendens, tandem per miraculorum evidentiam, in Solis fulgorem proficeret, & quasi Sol in Templo Christiana Fidei resfulgeret, nec laterent in abditis tanta opera claritatis, quæ idem summus opifex per eum non solum cum ipso regnantem, sed etiam adhuc, licet præter carnem, tamen in carne viventem, dignatus est mirabiliter operari, patientibus ad beneficium; videntibus & audientibus, admirandum imitationis exemplum, & proficiendi doctrinam. Quorum de multis aliqua, onerosæ multitudinis vitandæ gratia, brevis series referabit.

Miracula nonnulla patrat adhauc vivens.

Panis multiplicatus ad refectorem pauperum.

Horam mortis prædicit.

§.7. Quodam siquidem edulitatis tempore ad ejusdem Beati Viri eleemosynam inopinata concurrente inopum copia, panem qui ad novaginta refectorem pauperum, distributione solita extimatus, occurrentis multitudinis vix parti minimæ concurreret in numero, vivus panis, qui de celo descendit, ad ipsius benedictionem abundare fecit in tantum, quod præter extimationem astantium, refectis abunde fere tribus millibus pauperum, consuetas recipientium porciones de supernæ abundantia pietatis superabundaverunt partes, quæ secundum eandem distributionem, centum adhuc pauperes refecissent.

§.8. Hic resolutionis sui corporis tempore propinquante, per plures dies ante horam mortis certam, licet ipsa nihil incertius, facti sub-

Bull. Rom. Tom. III.

secuta veritate dictum certificante, prædixit.

§.9. Post ejus transitum, corpus ipsius antea gravatum vigiliis, terræ duritia, in qua frequenter solebat decubare concontractum, jejuniis maceratum, macerationibus multis afflictum, præter humanum morem, nitidissimum apparuit, ut probaretur pressuris talibus non oppressum, sed potius expoliturum.

Ejus mortui corporis palchritudo.

§.10. Ad ipsius invocationem, contractus cujus membra naturaliter gessui ministrantia, ita totaliter plurium annorum paralytis inveterata contraxerat, ut eisdem membris hujus ministerio ineptis redditis, nulla omnino daretur gradiendi facultas, ille cujus mira sunt opera, subito membris ipsis in solitam virtutem erectis, in liberi gressus libertatem crexit;

Paralyticum gressu reddidit.

§.11. Antiquatas fistulas plurium ossium extractione concavas, & sine spe sanitatis stillantes saniem, ejusdem Sancti meritis, ulceribus etiam repente sanatis, divinæ pietatis affluentia desiccavit.

Fistulas desiccavit.

§.12. Tres mortuos, quorum unum currentis currus per medium rota compresserat, reliquos vero febris extinxerat, ille, qui mortem moriendo destruxit, precibus sub ejusdem portectis nomine inclinatus, suscitavit ad vitam.

Tres mortuos suscitavit.

§.13. Et quod non est prætereundum silentio, sed solempni vulgandum gaudio, in humanum corpusculum è vestigio inhumandum, utpote de corpore matris natum exanime, de utero transferendum ad tumulum, ejus invocato nomine, animam viventem, animarum creator infundit.

Exanimem natum vivificavit.

§.14. Sane iis, & aliis miris operibus Sancti hujus astruentibus sanctitatem, & Christianæ Fidei veritatem miraculorum lingua loquente, concurrunt undique populus, crevit devotio, laudatur Dominus de salutiferis gratis, salutis auctori gratiæ referuntur. Invaluit super his fama communis, & celebris in auribus felic. record. Alexandri Pape Prædecessoris nostri, de Anglorum tabernaculis vox exultationis & salutis intonuit. Ad ipsum charissimum in Christo filii nostri N. Regis illustris, Prelatorum, & aliorum Magnatum Angliæ, supplicationis humilis instans clamor ascendit, prædecessoris ipsius auctoritate, inquisitionem fieri super prædictis obtinuit. Nos, & fratres nostros, per Prelatos, Religiosos, Comites, Barones, & alios fide dignos in inquisitione ipsa probata veritas, & auctoritate nostra, primo per Ven. fratrem nostrum N. Episcopum Tusculan., ac demum per nos, & eosdem fratres diligenti examinatione, discussa, de Sancti ejusdem vita mirabili, miraculis, & meritis gloriosis instruxit.

Alexander PP. super his inquiri mandavit.

§.15. Exultet itaque Cælum laudibus, resulet terra gaudiis, & hujus Sancti solemnitate lato concentu concinat populus Christianus. Molliatur duritia Judæorum, paganorum ignorantia instruat, sileant hæreses, hereticorum dolosa labia conticescant, nec moliantur amplius dolosæ vuipulæ religionis Christianæ segetem caudis ignitis, & dolosis fraudibus demoli. Virtutem vereantur Ecclesiæ tanti, ac talis, & similibus patronorum defensione munite, nec ipsorum præsumptuosæ temeritas de cætero in ipsam præsumat infidias, evidentium operum, & signorum propugnaculis tantis instruat, signis saltem evidentibus acquiescant,

Ecc 2 qui

qui in veri dogmatis testimoniis non quiescunt. Operibus saltem credant, qui pertinaciter Evangelicæ doctrinæ non credunt. Avertantur ab errorum inviis, veritatis convertantur ad viam, ut in Domini veritate directi, rectius hujus B. Viri vias Fidei, & operis vestigiis investigent, ipsumque sequi studeant, qui ambulans in via immaculata, Domino fideliter ministravit.

§.16. Cæterum quia sicut de ipso pro certo tenet concepta ex his certa, & indubitata credulitas, Rex celestis sic eum honorari decrevit in Cœlis, ut æternæ claritatis lumine quasi regis vestimentis amictus, & sempiternæ gloriæ diademate decoratus, sedî supernæ quietis insideat; decet ut nostro ministerio per omnem Christiani cultus ambitum vehiculo debite venerationis incedens, profusus per orbem gaudiis, & effusus undique laudibus honoretur in terris. Propter quod de fratrum eorundem, ac Prælatorum omnium, apud Sedem Apostolicam existentium, unanimi consilio, & concordia consensu, in Festo B. Vincentii undecimo Kalendas Februarii eum hostis humani generis, carnis, & mundi victorem, Sanctorum Catalogo cum celebri gaudio duximus adscribendum.

§.17. Ideoque Universitati vestre per Apostolica scripta mandamus, quatenus tertia nonas Aprilis (quo utique die ipse Beatus spiritus de vitæ præsentis exilio transivit ad patriam, & mundi hujus egressus tenebras, ac luminis abyssi ingressus, ad inaccessible lucem accessit, ipsam felix habitans, & habetur feliciter ab eadem) celebriter ejus festa celebra, modulatis vocibus & cordibus, annis singulis celebretis, & a vestris faciatis subditis celebrari, ut eundem gloriosum Confessorem, & inclytum venerantes in terris, sentiat intercessorem alliduum, & defensorem perpetuum in excelsis.

§.18. Ut autem ad venerabile sepulchrum ipsius, eo affluentiùs quo utilius, confluat populi multitudo, & colatur solemnius ejusdem Confessoris veneranda solemnitas, omnibus vere poenitentibus & confessis, qui cum devotione ad illud in die solemnitatis ipsius accesserint, ejus implorando suffragia, singulis annis quibus illuc venerint de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, unum annum, & quadraginta dies de injunctis eis poenitentia misericorditer relaxamus.

Datum Viterbii decimo Kalendas Martii, Pontificatus nostri Anno primo.

Catalogo Sanctorum adscribitur.

Anniversaria ejus celebranda festivitas.

Ejus visitationibus sepulchri in indulgentiis conceditur.

Dat. die 20. Febr. 1261. Pont. Ann.

Inquisitorum hereticæ pravitate auctoritas, circa Processum & Examen Testium, observantiamque legum editarum contra Hereticos, & punitionem Prædicatorum, & aliorum ipsis Inquisitoribus inobedientium.

Leges ab Imperatore Friderico latas contra Hereticos confirmavit Innoc. PP. IV. Constitut. II. hoc Tomo pag. 295. Leges autem alias contra eosdem sanxit idem Innoc. Constitut. XXVII. pag. 324. Constit. XL. pag. 345. easque declaravit Alexander IV. Constit. XIV. pag. 359. Constit. XLVI. pag. 389. & seqq.

Urbanus Episcopus Servus Servorum Dei. Dilectis filiis Fratribus Ordinis Prædicatorum, Inquisitoribus hereticæ pravitate in Lombardia, & Marchia Januensi deputatis auctoritate Apostolica, & in posterum deputandis, salutem, & Apostolicam Benedictionem.

Licet ex omnibus Mundi partibus, quæ Christiana religione censentur, tenemur ex officii nostri debito extirpare lethiferam pestem hereticæ pravitate: in Italia tamen imminet nobis hæc sollicitudo propensius, ubi eandem pestem propter malitiam temporis, qui in detrimentum Fidei Catholicæ perversa genimina germinavit, ex vicinitate pensensimus abundantius succrevisse.

§.1. Ut igitur Inquisitionis officium contra hereticos in Provincia Lombardiæ, videlicet a Bononia & Ferraria inclusive, usque ad ultimos fines superiorum partium ejusdem Provincia, ac Marchia Januensi, auctoritate Apostolica, possit efficacius adimpleri: discretioni vestre per Apostolica scripta mandamus, in remissionem vobis peccaminum injungentes, quatenus in charitate Dei, hominum timore postposito, virtutem spiritus induentes, ex alto prædictum officium ubique infra præfatos limites, simul, vel separatim, aut singulariter prout negotii utilitas suadebit, sub mercedis æternæ, sic efficaciter prosequi, & exequi studeatis, ut per sollicitudinis vestre prudentiam, de prædictis Lombardia, & Marchia, radix iniquitatis hereticæ succidatur: & vinea Domini exterminatis vulpecalis, quæ perversis moribus demolitur eandem, fructus afferat Catholicæ puritatis.

§.2. Si quos autem de pravitate prædicta, culpabiles inveneritis, vel insectos, seu etiam infamatos, contra ipsos (nisi examinati absolute velint mandatis Ecclesiæ obedire) necnon & contra receptatores, defensores, & fruatores eorum, juxta sanctiones canonicas, auctoritate Apostolica hominum metu, divino timori postposito procedatis.

§.3. Non obstantibus aliquibus litteris, ad quoscumque alios de Lombardia, & Marchia prædictis (exceptis locorum Diocesanis) super hujusmodi negotio ab Apostolica Sede directis, quarum deinceps ad inquisitiones hujusmodi faciendas nolumus auctoritate procedi, quinimò ne procedatur per illas districtius inhibemus. Nec prætextu commissionis specialiter eisdem Diocesanis super hoc factæ, vestros processus in eorundem Diocesanorum Civitatibus, & Diocesis, volumus impediri. Nec per hoc quod fidei negotium generaliter, in ipsis Lombardia, & Marchia vobis committimus, commissiones a

Cura servande Italie ab Hereticis labes.

Loca Inquisitionibus assignata.

Contra culpabiles procedendum omnino.

Non obstantibus specialibus commissionibus, Diocesanorum, Processibus, &c.

præ-

præfata Sede Diocesanis eisdem factas, si forsitan illarum, seu etiam ordinaria velint auctoritate procedere, intendimus revocare. Verumtamen si auctoritate ordinaria, sive ex delegatione prædictæ Sedis, idem Diocesanis in hujusmodi negotio processerint, nequaquam volumus, vel per concursum processuum, vel alias quomodolibet, vestros impediri processus, quin Diocesanorum ipsorum processibus non obstantibus, in eodem negotio procedere libere valeatis.

Redemptores recipiendi.

§.4. Si vero aliqui ex prædictis, hereticæ labes penitus abjurata, redire voluerint ad Ecclesiasticam unitatem, eis juxta formam Ecclesiæ, absolutionis beneficium impendatis, & iungatis eisdem, quod injungi talibus consuevit, proviso solerter, ne simulata conversione redeant fraudulenter, & vos imo potius se ipsos fallentes, sub agni specie gerant lupum.

Non puniendi vero heretici Diocesanis inconfutis.

§.5. Quod si aliqui fuerint judicandi heretici, vel incarcerationis pena perpetuæ alicui pro hujusmodi crimine fuerit infligenda, ad id per vos de Diocesanorum, vel Vicariorum suorum, si ipsis Diocesanis absentibus presentes fuerint, consilio procedatur; ut in tantæ animadversionis judicio non postponenda Pontificum auctoritas intercedat.

Testes coram duabus personis examinandi.

§.6. Verum quia in tam gravi crimine, cum multa oportet cautela procedi, ut in reos, sine ullo proferatur errore dure, ac dignæ severitatis ultionis, volumus & mandamus, ut vos vel illi, quos ad hoc duxeritis deputandos, in examinatione testium, quos recipi super crimine prædicto ipsumque contingentibus, oportuerit adhibeatis duas religiosas, & discretas personas, in quarum presentia, per publicam, si commode potest haberi, personam, aut per duos viros idoneos, fideliter eorumdem depositiones testium conscribantur.

Depositiones per Notarios conscribende.

§.7. Ad conscribendas quoque hujusmodi depositiones testium, & ad faciendum omnia, quæ in commissio vobis officio, ad scribendum, seu tabellionis officium pertinent, teneri districtè præcipimus, cum per vos, seu deputatos ad hoc a vobis requisiti fuerint, omnes, & singulos vestri Ordinis Fratres, qui dum essent in sæculo hujusmodi tabellionatus officium habuissent, & exercuisse noscuntur, & illos etiam, quibus idem tabellionatus officium, ratione præfati negotii fidei, fuit a dicta Sede commissum, & in posterum committetur.

Qui etiam Regulares, & Clerici esse possint.

§.8. Concedentes hujusmodi Fratribus, necnon & aliis Religiosis quibuslibet, qui similiter dum essent in sæculo, dictum tabellionatus officium habuerunt, & exercuerunt: quibuscumque etiam Clericis secularibus, officium ipsum habentibus, etiam si iidem Fratres Religiosi, & Clerici, sint in Sacris Ordinibus constituti, exercendi libere officium ipsum, quo ad præmissa, non obstante aliquo contrario Statuto, Canonis, vel Ordinis: quocumque vallato munimine, plenariam facultatem.

Testium nomina non publicanda.

§.9. Quod si testibus, quos a vobis recipi, vel ab alio vice vestra super eodem crimine, examinari contigerit, ex publicatione nominum eorumdem, videritis periculum imminere, ipsorum nomina non publice, sed secreta, coram aliquibus personis providis, & honestis, religiosi, & aliis ad hoc vocatis, de quorum consilio ad sententiam, vel condemnationem procedi

volumus, exprimentur, & sic non obstante quod illis, contra quos hujusmodi testes deposuerint, eorum nomina non fuerint publicata, ad cognitionem Judicis instruendam, adhibeatur plena fides testium depositionibus eorumdem.

§.10. Ut ergo commissi vobis officii debitum, utilius, & liberius exequamini, committendi citationes testium examinationes, cum hujusmodi crimine, ac ipsius circumstantiis duxeritis inquirendum, & denunciationes sententiarum, quas in quoslibet hac de causa tuleritis accersendi quoque, prout expedierit peritos quoslibet, ut vobis in ferendis hujusmodi sententiis præbeant consilium opportunum, ac vobis assistant. Convocandi etiam Clerum & Populum Civitatum, Castorum, aliorumque locorum, prout dicto negotio fidei videritis expedire.

Ad consulendum quemlibet cogere possint Inquisitores.

§.11. Insuper, in dicto negotio, de plano, & absque Judiciorum, & Advocatorum strepitu, ac contra illos, quos in prædictis Lombardia, & Marchia Januensi in hæreses crimine commississe constiterit, licet ad alias partes se transferendos duxerint procedendi.

Is negotio Inquisitionis summatim procedendum.

§.12. Necnon, faciendi observari inviolabiliter omnes Constitutiones Apostolicas, & Leges Imperiales per quondam Federicum olim Romanorum Imperatorem, tunc in devotione Romanæ Ecclesiæ persistentem Paduæ promulgatas adversus hujusmodi pestem hereticæ pravitate. Necnon largiendi viginti, vel quadraginta dierum Indulgentiarum, quotiens opportunum videritis, omnibus vere poenitentibus, & confessis, qui ad vestram convocationem propter hoc faciendam, accesserint, plena sit vobis, & singulis vestrum presentium tenore facultas.

Leges contra hereticos late servandæ.

§.13. Vobis autem pro hujusmodi negotio laborantibus, illam peccatorum veniam indulgemus, quæ succurrentibus Terræ Sanctæ, in generali Concilio est concessa; sociis vero vestri Ordinis, & notariis vestris, qui una vobiscum in prosecutione hujusmodi negotii laborabunt, & omnibus, qui personaliter vobis assisterint in eodem negotio, & qui ad impugandum hereticos, fautores, receptatores, & defensores eorum, vobis ex animo præstiterint consilium, auxilium, vel favorem, de Omnipotentis Dei misericordia, & Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, auctoritate confisi, tres annos de injunctis sibi poenitentis relaxamus. Et si qui ex his in prosecutione hujusmodi negotii forte deceaserint, eis peccatorum omnium, de quibus corde contriti, & ore confessi fuerint, plenam veniam indulgemus.

Indulgentie negotio Inquisitionis incumbentibus proposita.

§.14. Compescendi præterea munitione præmissa, per censuram Ecclesiasticam, appellatione postposita, Prædicatores quæstuarios a prædicationis officio, quod ad ipsos nullatenus pertinet (quorum interest tantum charitativa subsidia, simpliciter petere, ac indulgentiam, si quam forte habent, exponere) liberam vobis, & singulis vestrum concedimus auctoritate præsentium facultatem.

Quæstuarios Prædicatores censuris percellendi, data facultas.

§.15. Cæterum si forte, quod non credimus, aliqui cujuscumque conditionis, huic negotio vobis commissio se opponere, seu illud præsumperint aliquatenus impedire, ut non possit procedi in eodem: imo nisi requisiti, illud forerint, & juxta officium, & posse suum, singuli juverint studiose, contra eos tamquam contra hereticorum fautores, & defensores, secundum sanctiones

Et procedendi contra negotium hujusmodi impediendum.

nes